

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев 729/2015
27.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиле М.Г. из К., чији је пуномоћник П.М., адвокат из Н.С., против туженог М.Б. из И., чији је пуномоћник П.П., адвокат из И., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1136/14 од 30.10.2014. године, у седници одржаној 27.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1136/14 од 30.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 1314/10 од 29.11.2013. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужилци исплати 45.000 евра у динарској противвредности са припадајућом затезном каматом по есконтној каматној стопи Централне европске банке од дана доспелости односно од 25.06.2008. године до коначне исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1136/14 од 30.10.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, између тужиле и туженог је закључен уговор о зајму 25.12.2007. године. По уговору тужила је дала на зајам туженом 45.000 евра без камате на период од шест месеци који је почео да тече 25.12.2007. године и трајао до 25.06.2008. године. Парничне странке су уговориле да ће се уколико зајмопримац, овде тужени, падне у дужничку доцњу од момента доцње до исплате обрачунавати камата по есконтној каматној стопи Централне европске банке. Чланом 3. уговора странке су констатовале да тужила предаје 45.000 евра туженом који својим потписом на уговору потврђује да је наведени износ примио у целости. По члану 4. уговора као гаранцију да ће позајмљени износ бити враћен, странке су уговориле да ће тужени као зајмопримац дати хипотекарну изјаву на својој некретнини и то стамбеној згради на 127квм саграђеној на друштвено државној парцели број ... од 330квм у улици ... број ... уписаној у ЗКЊУЛ... КО И.. Чланом 5. уговора странке су констатовале да је уговор прочитан и протумачен и да су га они у знак сагласности воља својеручно потписали. Тужени је поступио и истог дана дао хипотекарну изјаву односно своју безусловну сагласност да се на некретнини која је његово власништво у целости укњижи заложно право у корист Г.М. ради обезбеђења враћања износа од 45.000 евра са роком враћања на дан 25.06.2008. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиле.

Према члану 557. Закона о облигационим односима уговором о зајму обавезује се зајмодавац да преда у својину зајмопримцу одређену количину новца или којих других заменљивих ствари, а зајмопримац се обавезује да му врати после извесног уговореног времена исту количину новца или ствари, исте врсте и квалитета. По члану 562. став 1. истог закона зајмопримац је дужан вратити у уговореном року исту количину ствари, врсте и квалитета.

Како је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено (а утврђено чињенично стање се у ревизији не може оспоравати) да је тужени узео на зајам 45.000 евра, да исти новац није вратио у уговореном року, на то је обавезан правноснажном пресудом у смислу цитираних законских одредби.

Ревизијом се оспорава оцена изведених доказа, чиме се посредно оспорава утврђено чињенично стање што према члану 407. став 2. ЗПП у поступку по ревизији није дозвољено.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**